

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

http://zs1.nmnm.cz

číslo 79 - leden 2015

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**U ZÁPISU DĚTEM
POMÁHALI SKŘÍTKOVÉ**

STR. 3

PÁR SLOV ÚVODEM

Tak jsme v půlce... V září se zdálo, že školní rok nemůže nikdy skončit, a najednou si jdeme pro pololetní vysvědčení. Maratón písemek a zkoušení je alespoň pro tuto chvíli za námi a my se můžeme těšit na pololetní a jarní prázdniny, které se nám letos tak hezky seřadily těsně za sebe. Do této celkem příjemné doby přicházíme se sedmdesátým devátým číslem Puclíka, abychom zrekapitulovali to podstatné, co se u nás ve škole za poslední měsíce událo.

Ve zkratce se tedy ještě ohlédneme za smršť akcí, které se uskutečnily těsně před Vánocemi, a pak už se budeme věnovat událostem, jenž se objevily s novým kalendářním rokem. Připravili jsme pro vás i jednu úplně novou rubriku, která bude mapovat různé přebřepky, úsměvné omyly nebo jiné humorné situace, ke kterým dochází při tak neveselých událostech ☺, jako jsou písemky nebo zkoušení. A tady nám můžete hodně pomoci i vy, když se s námi o nějakou takovou situaci podělíte...

Tak si hezky užijte nadcházející prázdniny, ale ještě před nimi vám přejeme příjemné počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **29. 01. 2015** **Pololetní vysvědčení**
- **30. 01. 2015** **Pololetní prázdniny**
- **02.-06. 02. 2015** **Jarní prázdniny**
- **10.-12. 02. 2015** **Poznávej se!**
interaktivní výstava pro 4.-9. ročník
- **24. 03. 2015** **Nicholas Winton - Síla lidskosti**
filmové představení a následná beseda pro 6.-9. ročník
- **01. 04. 2015** **Hele lidi!**
výchovně vzdělávací program pro 5. roč. o životě handicapovaných lidí

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- V osmých třídách probíhal nedávno kurz první pomoci a jednou z jeho součástí byl i nácvik umělého dýchání. Ten se prováděl pomocí tzv. Anduly, což je resuscitační figurína. Když přišla řada na Honzu Bartoně z 8.C, odmítnul do Anduly dýchnout, protože pojal podezření, že Andula je chlap, a rezolutně prohlásil, že „...do chlapa teda on dejchat nebude.“ Po chvíli naléhání se nakonec nechal zviklat a přece jen dýchnul, i když tak úplně přesvědčený o tom, že Andula je holka, zjevně nebyl. Chlapi, máte smůlu! Kdybyste někdy potřebovali umělé dýchání od Honzy, musíte rychle někde sehnat sukni, jinak jste bez šance ☹...
- V 8.C mají pro zpestření přestávek šipky s terčem, a tak si tam onehdy přišel zaházet a trochu se předvést i jejich bývalý spolužák Jonáš Mareček. Ovšem moc dobrou mušku neměl, protože první střela trefila nástěnku s fotkami na opačném konci, druhá se zabodla nad tabulí do stěny a udělala díru. Až třetí rána konečně skončila v terči, ale Jonáš ji tam střelil tak šikovně, že nešla vytáhnout. Nakonec se to s pomocí spolužáků povedlo, ale hrot šipky byl ohnutý do pravého úhlu. A aby byla destrukce hry dokonalá, v češtině vzala paní učitelka Renata Slámová do ruky šňůru od elektriky a zástrčka jí zůstala v ruce. Paní učitelka se překvapeně rozhlédla po třídě, kdo to jako viděl, a když zjistila, že všichni, tak jen špitla: „Já nic, to už bylo ☺...“
- Panu učiteli Slámovi u nás v jídelně opravdu chutná! Paní kuchařky z toho mají radost, a tak mu občas, když na ně hezky zakoulí těma svýma očima, podstrčí na ochutnání i (většinou sladký) vzoreček druhého jídla, které se ten den podává. Pan učitel má sladkosti opravdu rád a dokáže pro ně udělat ledacos. Tuhle dokonce zabavil jeden kynutý knedlík přímo z talíře i panu učiteli Jurkovi. Tak až zas budou v jídelně knedlíky nebo koblížky, dobře si je hlídejte ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Zápis nanečisto i naostro	3
▪ Ohlédnutí za časem vánočním	4
▪ Festival vzdělávání	6
▪ Indonésie - po stopách lidojedů	7
▪ Puclíkův turnaj v bowlingu	8
▪ První pomoc pro osmáky	10
▪ Adventní zájezdy dětí a rodičů	11
▪ Anketa	12
▪ Sloupečky	14
▪ Vyzvídali jsme...	16
▪ 7.C na fakultě informatiky	23
▪ Tajemná prehistorie	24
▪ Ekofanda	26
▪ Na slovíčko s Danem Pinterou	30
▪ Deváťáci pomáhali partyzánům	31
▪ Žákovská knihovna	32
▪ Mamma Mia!	34
▪ Už se nám to blíží...	35
▪ Perličky z naší školičky	36
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	37

ZÁPIS NANEČISTO I NAOSTRO

V úterý 13. ledna 2015 se na přístavbě naší školy uskutečnil zápis nanečisto pro budoucí prvňáčky. O půl čtvrté skřítky přivítali děti a jejich rodiče. Celá škola ožila švitořením dětí při plnění úkolů, které pro ně připravily paní učitelky prvního stupně.

Děti se snažily co nejlépe zvládnout všechny činnosti v jednotlivých třídách a pyšně pak odcházely s vybarveným obrázkem zmrzliny, aby dostaly odměnu za svoji pěknou práci.

Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dita Machová

Zápis do prvních tříd - tentokrát už „naostro“ proběhl na naší škole ve čtvrtek 22. ledna 2015. Celkem padesát pět dětí přišlo ukázat své znalosti i dovednosti při řešení úkolů, jež si pro ně připravili učitelé 1. stupně.

Organizační záležitosti byly v rukou skřítků, kteří pomáhali budoucím prvňáčkům, aby se ve velké škole nejenom nebáli, ale také se neztratili. Po absolvování samotného zápisu dostal každý pamětní list, sladkou odměnu a drobný dárek jako upomínku na tento významný den.

Mgr. Pavlína Poláčková

OHLEDNUTÍ

Mgr. Dagmar Svobodová
Michaela Heralová, 8.C
Tereza Šebková, 8.C
Eva Pelikánová, 7.C
Radka Havelková, 7.C

ZA ČASEM VÁNOČNÍM

Adventní čas je dobou těšení a čekání na Vánoce, shánění dárků, pečení vánočního cukroví a zdobení bytu či domu vánoční výzdobou. Ani naše škola v tomto prosincovém období není výjimkou...

BEZ STROMEČKU TO NEJDE

Krásně vyzdobené přizemí hlavní budovy se už pomalu stalo tradicí. Posledních čtrnáct dní před vánočními prázdninami tak každého, kdo školu navštívil, čekal pohled na ozdobené chvojí i na vánoční stromeček, který vyplnil prostor za vstupními dveřmi do školy z náměstí. Pod něj mohli žáci i učitelé naší školy umístit dárečky pro všechny, které chtěli obdarovat, a poslední školní den před Vánocemi je pak členové redakce časopisu Puclík rozvezli.

SOUTĚŽ VE VÝZDOBĚ

Milým vánočním zvykem se stala i výzdoba dveří do jednotlivých tříd, kabinetů, sborovny či ředitelny. Každoročně se totiž vyhlašuje soutěž o nejlépe vyzdobené dveře a účastní se jí skoro všichni - žáci jednotlivých tříd, učitelé, správní zaměstnanci i vedení školy... Na tvůrce těch nejhezčích, nejnápaditějších a nejoriginálnějších výtvarů čeká sladká odměna.

Ale protože určit tu nej... výzdobu je opravdu těžké, uděluje naše redakční „zdobící ko-

mise“ ocenění více. I letos jsme viděli pár skvěle a s nápadem nazdobených dveří – například u fyziky a dílen byly krásné stromečky z překližky s drátky, diodami a dalšími součástkami, u kabinetu přírodopisu adventní kalendář z krabiček od sirek, ve kterých byl na každý den nějaký ten bonbónek, 8.A si udělala Vánoce pod palmou a 9.B zase pro změnu vytvořila originální kytičky a adventní věnec z písemkových sešitů z matematiky z minulých let... Naše hodnotící úsilí pak obvykle prová-

zí ještě krásná vůně, která se line z kuchyňky, protože po-

sledních 14 dní před Vánocemi snad není dne, kdy by některá

třída nepekla perníčky či jinou vánoční dobrotku.

JAK JSME V 8.C PEKLI PERNÍČKY...

V pátek 12. prosince 2014 se naší školní kuchyňkou a následně i celou školou linula krásná vůně, protože 8.C se začala připravovat na Vánoce. Nejlepší je začít pečením sušenek a perníčků. Každý měl své připravené těsto. Na perníčky měli všichni stejné, ale na su-

šenky měl každý podle své chuti - například skořicové, kakaové, zázvorové...

Když všichni vyváleli a dali do trouby své dobroty, tak jsme v kuchyňce cítili tu nádhernou vůni a už jsme na své výrobky měli velikou chuť. Po vytažení z trouby jsme všichni ochutnali

své výtvary a také jsme dali ochutnat ostatním.

Všem se sušenky i perníčky velice povedly a domů jsme odcházeli s úsměvem na tváři, protože jsme byli rádi, že se nám pečení vydařilo...

VÁNOČNÍ DISKOTÉKA

Také letos uspořádal Puclík tradiční vánoční diskotéku, tentokrát pro žáky 4.-9. tříd. Konala se 16. prosince 2014 v kulturním domě. Účastníci dorazili chvíli před půl čtvrtou a během okamžiku se sál zaplnil tanečníky. Příjemnou taneční atmosféru nám servíroval osvědčený DJ David Hamerský.

Asi po hodině tanečního besnění ☺ se sál utiřil a na řadu přišla obvyklá soutěž - Puclíkova vánoční štafeta. Nejdříve proti sobě nastoupily týmy ze 4. a 5. tříd. Mezi soutěžní dis-

ciplíny patřily například úklid kapra do košíku, seškrabávání šupin nebo zapalování svíčky.

Po vyhlášení výsledků se zase chvíli trsalo a pak přišla na řadu štafeta tříd 2. stupně. Ty měly disciplíny o něco těžší - jízdu na saních (7.C to trochu nevypočítala a jezdce Vendy ztratila po trase ☺), nošení svíčky nebo třeba konzumace maxikoblíčku ve třech bez použití rukou. No, byl to opravdu boj se vším všudy, někteří vypadali, že je ten koblížek zahubí ☺.

Pak už následoval jen a jen tanec. Hrál se i na přání, takže chvílemi to podle seznamu všech písniček, které si na diskžokejovi účastníci vyžádali, vypadalo, že tam budeme muset být do Velikonoc ☺. Ke konci se všichni posadili na zem doprostřed sálu a sledovali překrásnou laserovou show. Pak se ještě zahrály české kolody a mohlo se vyrazit domů.

Celá diskotéka se povedla, všichni se bavili a užili si spoustu zábavy. Tak snad zase za rok...

PUCLÍKOVA DÁRKOVÁ SLUŽBA

Už se zase těšíme na Jéééžíška... Cinký linky, t'uk t'uk t'uk - a opět po roce se po chodbách naší školy proháněla se sáňkami plnými dárků Puclíkova dárková služba. I letos jsme rozvezli dárky do všech tříd, ale tentokrát to vypadalo, že všichni byli až nebezpečně hodní ☺. V některých třídách

se nám dárky nevešly do saní, a tak jsme je museli přenést navíc ještě v pytli. Nadělili jsme spoustu malých, velkých a křehkých dárků a některé měly docela zajímavý tvar - jak řekla jedna paní učitelka na adresu obdarovaného: „Doufám, že v tom nemáš flašku ☺!“ Letos jsme měli v anděl-

ském týmu i jednoho černého anděla, tudíž si někteří mysleli, že jdou čerti, avšak byl to jen padlý anděl, kterého odsoudili na nebi a v pekle ho nechtěli ☺. Nadílka byla roznesena a všichni byli nadšení ze svých dárků od kamarádů...

FESTIVAL VZDĚLÁVÁNÍ

Michaela Heralová, 8.C

Jako každoročně se i letos konal v Kulturním domě ve Žďáře nad Sázavou Festival vzdělávání. Jeho cílem je pomoci vycházejícím žákům základních škol v rozhodování, kam se vydat dál po ukončení základky.

I letos zde byly k vidění velmi zajímavé věci. Střední škola Adolfa Kolpinga měla připravenou škálu ochutnávek koktejlů, dortů a zákusků. Střední škola z Bystřice nad Perštejnem měla před budovou

ukázkou dřevotvorby a techniky. Chemická škola z Brna

podrobila zájemce zajímavé zkoušce, podle které se zjistilo, zda kouříte nebo nekouříte.

Každá škola rozdávala letáčky a vysvětlovala její učební plán. Takže teď už je jen na nás dobře si vybrat ☺...

INDONÉSIE

Michaela Heralová, 8.C

PO STOPÁCH LIDOJEDŮ

V pátek 9. ledna 2015 jsme s radostí uvítali trochu jiné vyučování. V kulturním domě na nás čekal vzdělávací pořad z projektu Planeta Země 3000, který měl název Indonésie - po stopách lidojedů. Už samotný název pořadu dával tušit, že to bude téma více než zajímavé...

Průvodcem celého programu byl zakladatel projektu, fotograf a dobrodruh Adam Lelek. Díky němu jsme se dozvěděli, kde Indonésie leží, kolik má ostrovů, seznámili jsme se s obyvateli této oblasti, z nichž mnozí žijí na úrovni doby kamenné.

Adam spolu se svým týmem procestovali značnou část území Indonésie, zažili pohled na

orangutany, projeli vesnicí, která byla zcela závislá na vodním toku, na kterém žila, pracovala a prodávala.

Dostali se i k těm lidožroutům. Poté, co vesničani zjistili, že členové výpravy nejsou nebezpeční, pustili je do vesnice. Adam zde zjistil, že i přes veškerý pokrok ve světě kanibalismus stále existuje. Domoro-

dé národy to ale berou a vidí jinak.

Na své cestě Adam utrpěl vážné zranění a musel předčasně opustit domorodce a vrátit se zpátky. Možná byl opravdu poslední, kdo je viděl v jejich přirozeném prostředí, a proto mu přejeme mnoho štěstí při jeho dalších cestách, které v budoucnu zrealizuje...

PASOVÁNÍ ČTENÁŘŮ...

Mgr. Marie Budíková

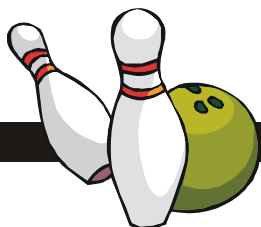
V čase těsně předvánočním byli naši prvňáčci slavnostně pasováni na čtenáře. Rodiče, prarodiče i další milí hosté, kteří se na tuto slavnostní událost přišli podívat, snad potěšily písničky, básničky i čtení krátkých textů malých čtenářů a dali za pravdu skřítkům, že se čtyřměsíční práce dětí, rodičů a učitelů neminula výsledkem.

Dětem se otevírá nový svět... Nápis nad obchody, popisky knih, jmenovky na dveřích a u některých dětí už i četba prvních pohádek a příběhů, to

všechno je krokem do světa nás dospělých. Moc bychom našim malým čtenářům přáli, aby si uměli vybrat knihy, které pro ně budou celý život ra-

dostí i zdrojem cenných informací.

Ať jim vždy přinášejí radost, s jakou dnes čtou první řádky.

PUCLÍKŮV TURNAJ

V BOWLINGU

Tereza Šebková, 8.C

Ani v tomto školním roce neporušil Puclík tradici a v předvánočním období uspořádal v pořadí již čtvrtý turnaj v bowlingu pro smíšená čtyřčlenná družstva 6. až 9. tříd. A tak jsme se opět sešli v bowlingové herně Penzionu Vrchovina, abychom poměřili své síly přímo na dráze. A byl to mazec jako vždycky...

Když jsme dorazili na místo, všichni začali poctivě trénovat. A potom už vše začalo. Všichni účastníci byli velice nervózní, ale snažili se to brát s nadhledem. Jako první soutěžily šestky a na čtvrté dráze se pomalu připravovala sedmá třída. Po hodině souboj šestek skončil. Vyhrála 6.A, která získala 654 bodů, druhé místo obsadila 6.C s 446 body a na třetím místě skončila 6.B s 345 body. Nejlepším hráčem se stal Kryštof Komínek z 6.A, který naházel 120 bodů.

Po intenzivní rozcvičce přichází na řadu sedmý ročník. Hráči nabití energií začínají hrát a dávají do toho všechny svoje síly. Nakonec souboj sedmých tříd dopadl stejně jako v šestkách. První místo obsadila 7.A s 543 body, druhé místo si odnesla 7.C s 500 body a na třetím místě skončila s 452 body 7.B. Ze všech sedmiček hrál nejlépe Jan Hájek ze 7.C, který získal 108 bodů.

Osmé třídy se pořádně rozcvičily a mohlo se začít. Hrály opravdu s nasazením všech sil a po velmi napínavém souboji nakonec první místo získala 8.B s 757 body, druhé místo si připsala 8.C s krásnými 617 body a na třetím místě skončila 8.A, která získala 548 bodů. Z osmiček hrál nejlépe Jan Bartoň z 8.C s výborným výsledkem 114 bodů.

Závěr turnaje patřil devátým třídám, které měly s bowlingovými turnaji největší zkušenosti, neboť se zúčastnily všech předchozích ročníků. Šlo jim to opravdu dobře, ale vyhrát mohl jenom jeden. Na nejvyšším stupni se umístila 9.A, která získala úctyhodných 744

bodů, druhou cenu si odnesla třída 9.B, která získala 546 bodů, a na třetím místě skončila 9.C. Získala 492 bodů, což byl velice dobrý výsledek, protože celý turnaj museli uhrát pouze ve třech lidech. Nejlepším hráčem celého turnaje se

stal Jurij Gloziga z 9.A, který nasbíral 130 bodů.

Každý byl po skvělém výkonu odměněn sladkou dobrotou. Všem účastníkům turnaje gratulujeme k dosaženým výsledkům a už se těšíme, až se zase za rok opět sejdem...

PRVNÍ POMOC

PRO OSMÁKY

Nina Křížová, 8.C

Protože žijeme ve světě, kde je skoro každý den někdo v ohrožení života, musíme mu umět poskytnout pomoc. Proto i v letošním školním roce absolvovali žáci osmých tříd kurz první pomoci. Byl rozdělen na dvě části a každá nám zabrala tři vyučovací hodiny.

V první části jsme se naučili poskytovat první pomoc při zástavě srdce. Dozvěděli jsme se, že do telefonu - při rozhovoru s dispečerem - musíme hlavně říct, kde jsme, kolik je zraněných a co jim je - jestli dýchají, komunikují,... Samozřejmě jsme si řekli, jak to všechno poznáme a že nemáme moc času, takže nikdy nesmíme váhat, jestli máme pomoci, protože vždycky je odpověď jasná - ano!

Tato teoretická část byla v prvních dvou hodinách, ta třetí byla praktická, kde jsme si zkoušeli na tzv. Andule resuscitaci srdce a umělé dýchání. Někteří sice zpočátku nechtěli Andulu zachraňovat ☺, ale nakonec ji přece jenom první pomoc poskytli.

V druhé části jsme si povídali o podchlazení, opaření a zejména o krvácení - jaké máme druhy, jak vážné jsou a jak je máme zastavit. Samozřejmě se dostalo i na naši oblíbenou praktickou část, ve které jsme si zkoušeli tlakový obvaz a zaškrcení končetiny. I když jsme se rozdělili do trojic, obvazů bylo málo, a tak jsme museli improvizovat tak, jak to ve skutečnosti většinou bývá - museli jsme použít svoje oblečení. Naštěstí se v každé skupině našla alespoň jedna mikina, takže nikdo nemusel obětovat triko nebo kalhoty ☺. Někteří z nás se do toho tak ponořili, že vymysleli i simulaci krvácení - například Kiky Benešová z 8.C začala pokreslovat červenou fixou ruce a prohlašovala ji za krev.

Nám nezbývá než doufat, že se nikdy nedostaneme do situace, kdy budeme muset tohle všechno využít, ale kdyby přece jen, tak nás paní profesorka společně se studentkami zdravotní školy skvěle připravily.

ADVENTNÍ ZÁJEZDY

Mgr. Pavlína Poláčková

DĚTÍ A RODIČŮ

Advent - pohlazení po duši, nebo stres a shon? Odpověď není až tak těžká. Stačí si jen uvědomit priority a rozhodnout se. Téměř osmdesátka nadšenců se vzdala vánočního běsnění a vyrazila 13. a 20. prosince 2014 na předvánoční zájezdy. Společným cílem obou skupin byl zámek ve Slatiňanech.

Díky přepychově zařízeným, vánočně vyzdobeným pokojům a poutavému vyprávění průvodců jsme se přenesli do poloviny minulého století. Strávili jsme tak několik prchavých okamžiků uprostřed knížecí rodiny Auerspergů a mohli si představit, jak trávili nejkrásnější svátky v roce.

Program prvního zájezdu pak pokračoval vánočním jarmarkem nejen v prostorách nádvo-

ří, ale i v zámecké kuchyni. Poté následoval přejezd do skanzenu Veselý kopec. V roubených domcích už nebylo bohatství ani luxus, ale taková tradiční česká zabíjačka se všemi jejími produkty také nebyla k zahoezení...

Druhý zájezd měl odpolední program ve znamení tvořivosti. Návštěva sklářské huti František v Sázavě byla jedním slovem okouzující. Nadšení, en-

tuziasmus a elán čišíící z místních zaměstnanců nás všechny zcela pohltit. Teorie výroby skla spojená s nádhernou expozicí a završená vlastnoruční výrobou skleněné mozaiky či výzdobou skleničky metodou pískování neměly chybu.

Adventní čas jsme tak strávili v klidu, pohodě a s těmi, které milujeme a jsou pro nás skutečně důležité, protože to si v žádném obchodě nekoupíme...

ANKETA

**TENTOKRÁT
O POVĚRÁCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

„Pověra je víra v neexistující jevy nebo bytosti, která v rozporu s racionálním myšlením a bez rozumných důvodů přiřazuje věcem a dějům nadpřirozenou schopnost ovlivňovat budoucnost.“

Tak přesně takhle vysvětluje pojem POVĚRA internetová otevřená encyklopedie Wikipedie. Téměř všichni tak nějak tušíme, že pověry jsou vlastně nesmysl, který se většinou traduje po celá staletí, ale mnozí z nás i přesto nedokážou potkat kominíka, aniž by se nechytili za knoflík, věří, že střepy přinášejí štěstí, ale třeba kolem zrcadla chodí po špičkách, protože jeho rozbití s sebou nese sedm let neštěstí - a kdyby se to mělo stát ještě v pátek a navíc třináctého, byla by to už úplná katastrofa ☺. Některé pověry jsou úsměvné, jiné hraničí se zdravým rozumem a našli bychom i takové, které jsou přímo životu nebezpečné. Naše anketa tentokrát zkoumala, jaký vztah máte k pověrám právě vy. No a protože spousta pověr souvisí s vánočními svátky a naše anketa proběhla v předvánočním období, objevila se v ní i otázka, která s tímto obdobím přímo souvisí...

ŽÁCI

- 1. otázka:** Jak chápete slovo pověra?
- 2. otázka:** Vybavíte si nějakou všeobecně známou pověru?
- 3. otázka:** Znáte nějaké lidové zvyky, které s pověrami nějak souvisí?
- 4. otázka:** Těšíte se na Vánoce? Co byste si přáli najít pod stromečkem?

Barbora Burešová, 4.B

1. Něco se říká, ale nestalo se to.
2. Nic mě teď nenapadá ☺.
3. Pouštění lodiček (skořápek).
4. Ano, Lego Friends...

Honza Dufek, 7.B

1. Víím, co to je, ale nevěřím jim.
2. Když černá kočka přeběhne přes cestu.
3. Lití olova.
4. Těším se moc, světle hnědé kalhoty ☺.

Martin Charvát, 5.A

1. Něco se říká.
2. Nevím.
3. Házení botou.
4. Jasně, notebook.

Vendula Peňázová, 5.B

1. Je to něco jako pomluva.
2. Neznám.
3. Rozkrajování jablek.
4. Ano, Slackline...

Aneta Košťálová, 6.C

1. To, co si lidé vymysleli.
2. Pátek 13. Přináší smůlu.

3. Ano, rozkrajování jablek.
4. Ano, potkana.

Honza Lukeš, 7.A

1. Pověrám nevěřím.
2. Nevím.
3. Rozkrojení jablek.
4. Netěším a přeju si Playstation.

Barbora Mikešová, 7.C

1. Není to skutečnost.
2. Když černá kočka přeběhne přes cestu.
3. Rozkrajování jablek, házení botou.

4. Moc se těším, nejvíc si přejí kytaru ☺.

Jirka Kovařík, 8.A

1. Lidé si něco myslí, ale není to podložené.
2. Rozbité zrcadlo.
3. Rozkrajování jablka.
4. Jasně, že se těším ☺, ponožky.

Kristýna Altová, 8.B

1. Nevěřím na ně.
2. Neřeknu.
3. Lití olova.
4. Ano, jednorožce.

Michal Vago, 8.C

1. Když někdo věří tomu, co se říká.

2. Černá kočka když přeběhne přes cestu.
3. Rozkrajování jablka.
4. Ano, ponožky.

Martin Jínek, 9.B

1. Nevím.
2. Ne.
3. Lití olova.
4. Ano, přejí si rozum ☺.

UČITELÉ

1. otázka: Která pověra se vám zdá nejpodivnější?
2. otázka: Co je podle vás pověra?
3. otázka: Věříte na pověry?
4. otázka: Kterou pověru považujete za nejhezčí nebo nejzábavnější?

PhDr. Radka Havlíčková

1. Myslím, že to jsou všechny pověry, které lidi v různých kulturách využívají pro své kruté činy a ospravedlňují se jimi. Věřili byste, že je ještě v dnešní době možné někoho obvinít z čarodějnictví a ukamenovat?
2. Pověry jsou všechna pořekadla a přísloví, dokonce i horoskopy a podobné věci. Takže to všechno je podle mě pověra.
3. Na pověry nevěřím, ale ráda dodržuji některé tradice. Na Vánoce si dáváme pod talíř šupinku, ale rozhodně si nemyslím, že když ji náhodou vytrousím z peněženky, že mě to zruinuje ☺.

4. Nejzábavnější nevím, ale nejhezčí je políbit se s manželem a dětmi pod jmelím nebo rozkvetlou třešní.

Mgr. Petr Smékal

1. To, že když něco slibujete a máte u toho zkřížené prsty na rukou, tak přísaha neplatí. Člověk, co neplní sliby, je špatný tak jako tak...
2. Pověra už od pradávna provází lidi v jejich životech. Pověřivost vycházela určitě z nějakých zážitků. Třeba pračlověku přeběhla přes cestu černá kočka a sežal ho tygr. No a jiný to viděl a vznikla pověra, že když vám přeběhne přes cestu černá kočka, nese to smůlu. No a pak nevěřte pověrám ☺!

3. Na pověry věřím tak jako jen pro jistotu. Rozum říká, že je to nesmysl, ale co když se náhodou rozum plete ☺? Je lepší jim tak trochu věřit, protože nikdy nevíte ☺...
4. Ta, že nesmíte šlapat na kanály a chodit pod žebříkem, jinak budete mít smůlu...

Mgr. Pavlína Sedláková

1. Za nejbizarnější pověru považuji tu o přejití černé kočky přes cestu. Chudáci kočky...
2. Pověra je víra v něco, co přiřazujeme věcem, dějům a schopnostem ovlivňovat budoucnost.
3. Já na pověry nevěřím. Myslím si, že ten, kdo věří v

pověry, nevěří sám v sebe a své schopnosti.

4. Za zábavnou pověru považuji tu o rozbitém skle a následném štěstí. Alespoň existuje výmluva pro nešiky, ne ☺?

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

1. Jako příklad uvedu pověru lidí, kteří si chodili koupit

ke katovi kousek provazu z oběšence, neboť věřili, že má zázračné schopnosti.

2. Pověra je po generace předávaná informace, v jejímž podtextu je dáno, co se stane, pokud tak učiním nebo neučiním.
3. Na pověry nevěřím. Sama se však často přistihnu, jak klepu na dřevo, abych si nepřivolala něco nechtěné-

ho. Takže asi také trochu podléhám vlivu pověr ☺.

4. Jako mladá jsem se snažila nešlapat na kanál, protože to mělo znamenat, že nepotkám toho pravého ☺.

*Anketu připravily
Valérie Bártová, 8.C
Kristina Poulová, 7.C*

POVĚRY SLOUPEČKY

Tereza Šebková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Máme za sebou takovou malou sondu, která nám prostřednictvím ankety přiblížila, jak to mají s pověrami někteří žáci a učitelé naší školy. Zbývá tedy připojit názor Terky a Darky...

TERKA

Pověry jsou většinou krátké průpovědky, které nějakým způsobem vysvětlují různé věci, jevy a situace bez racionálních důvodů. Vztahují se většinou k důležitým situacím v lidském životě, jako je narození, láska, sňatek a smrt, a hlavně v minulých dobách platily. Hodně lidí v ně věří a dost často nechávají pověrami ovlivnit svá rozhodnutí.

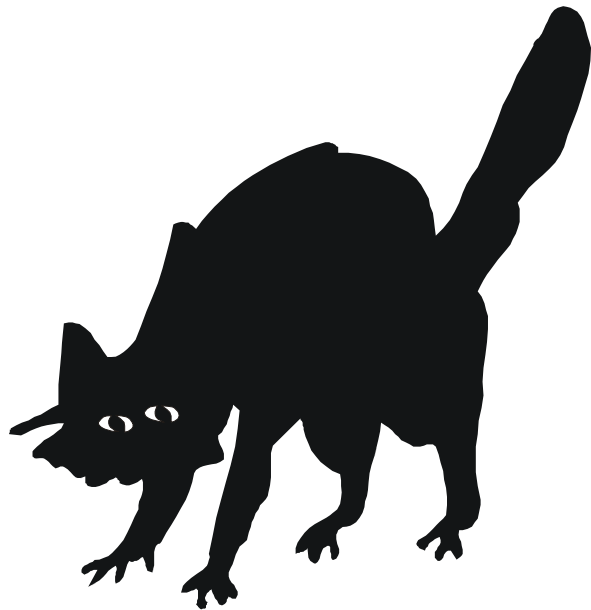
Víra v pověry je známá i u slavných a významných osobností, jako byli například císař Rudolf II. nebo vojevůdce Albrecht z Valdštejna, kteří se často se rozhodovali na základě rad svých astrologů. U takových vzdělaných a vysoce postavených osob mě to teda docela překvapuje. Je jasné, že každý z nás někdy zaklepe na dřevo, aby něco nezakřiknul, nebo u sebe nosí talisman, který pro něj má nějaký hlubší význam s vírou v to, že mu přinese štěstí. Ale důležitá

rozhodnutí bychom měli nechávat na svém přesvědčení a rozumu, a ne třeba na pochybných horoskopech z časopisů.

Pověry vznikly pravděpodobně před hodně dlouhou dobou a podle mě vznikly hlavně z toho důvodu, že si prostí lidé potřebovali nějak vysvětlit špatné věci, které se jim přihodily. Prostě nevěděli, proč se jim neurodilo obilí, proč neprší a proč jim zemřelo dítě, ale hodila se jim na to nějaká pověra. Tak například kdysi vznikla pověra o tom, že by se lidé neměli brát v květnu. Když byla totiž svatba v květnu, dítě se narodilo někdy v únoru a bylo náchylnější k nemocem a často umíralo. Tak si řekli, že svatba v květnu se rovná smůle.

Štěstí nám nepřinesou střepy ani kominík a smůlu nemáme jen kvůli pátku třináctého nebo kvůli černé kočce, která nám přeběhla přes cestu. To, jestli se nám něco podaří nebo ne, záleží z největší části jen a jen na nás a podle mě nemá

smysl nechat ovlivňovat svá rozhodnutí stovky let starými pověrami. Takže je podle mě čas začít něco dělat a nesvádět všechny nezdary na pověry...

DARKA

Klepání na dřevo, černá kočka přebíhající přes cestu nebo třeba to, když se vyhýbáme šlápnutí na víko od kanálu. Všechno jsou to pověry - naprosto neodůvodnitelná přesvědčení, že když něco udělám či nastane nějaká situace, vyvolá a způsobí to situaci jinou, kterou už ovlivnit nemohu.

I když v dnešní společnosti už pověry nejsou zdaleka tak rozšířené jako v dobách minulých, šáhněme si do svědomí, kdo z nás někdy svůj neúspěch nesvedl na pátek třináctého nebo si nesáhl na knoflík, když kolem přešel kominík (odvážnější dokonce možná rovnou na toho kominíka), protože štěstí si přece nemůžeme nechat utéct ☺.

S některými pověrami je to docela zábavné. Pamatuju si, jak jsem byla překvapená, když jsem se dozvěděla, že zatímco u nás přeběhnutí černé kočky přes cestu znamená smůlu, v Británii naopak štěstí! Pravda, když jsme asi před dvanácti roky jeli do Chorvatska autem a jedno malé černé koťátko se zrovna rozhodlo přecházet silnici, skončili jsme málem v příkopu, přestala nám fungovat klimatizace v autě, takže jsme cestou křísili babičku, která horko dost

těžko snášela (cestovali jsme tehdy v nejteplejším dni prázdnin třídveřovým autem, kde se vzadu nedala otevřít okna!), a zablinkané auto už bylo vlastně jen takovou tou tečkou, protože jak se říká - do třetice ☺... Kdybych tedy byla Britek, dle pověr bych zřejmě měla očekávat naprosto pohodovou cestu, možná i s bonusem navíc - třeba že babička u moře zázračně omládne ☺. Inu, jiná kultura = jiná optika pohledu!

Máme za sebou Vánoce a naše české Vánoce jsou lidovými zvyky a pověrami přímo protkané. Některé vánoční zvyky jsou na můj vkus takové „nevánoční“ a možná lehce morbidní, protože se týkají délky života či smrti. Namátkou třeba lodičky z ořechů nebo krájení jablíčka (hlavně aby tam nebyl ten křížek ☺).

Ale některé jsou podstatně veselejší a jejich vykonávání se může snadno proměnit v legraci. Vzpomínám si, jak jsem v lehce pokročilejším pubertálním věku zrovna toužila po nějakém chlapeckém protějšku, který by pro mě měl pochopení. Takže jsem si šla k babičce zatřást bezovým keřem, odříkala poctivě ono zaklínadlo „třesu třesu bez, pověz mi pes, kde můj milý dnes“ a čekala. Strhla se opravdová mela! V celé čtvrti to byla totiž snad už jen babička, která neměla psa, a všichni psi ze sousedních domů mi začali odpovídat hlasitým štěkotem, který ukončil až řev rozhořčených sousedů, který se zde snad ani nehodí citovat. Protože nám ale žádná fronta nápadníků po Vánocích u domu nestála, už nikdy jsem podobnou pošetilost neopakovala ☺.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT VYCHOVATELKA ŠKOLNÍ DRUŽINY

JSME

**MARIE
ROUŠOVÁ**

- od začátku letošního školního roku vede třetí oddělení naší školní družiny
- má výborný organizační talent, který s chutí uplatňovala ve všech svých dosavadních profesích
- je neobyčejně aktivní a stále v pohybu - potkat ji můžete v zimě na běžkách či bruslích, v létě na kole, při plavání, na turistických výšlapch...
- od dětství miluje divadlo, ráda čte, věnuje se fotografování
- velice ráda tančí a stále navštěvuje akce, při který se může zdokonalit a naučit něco nového
- chtěla by umět malovat a taky by ráda ovládla anglický jazyk
- nemá ráda, když si lidé pořád na něco stěžují nebo kolem sebe šíří pesimistické názory
- naopak na nich ocení, když jsou zapálení pro věc, otevření a hraví
- s oblibou nosí pohodlné sportovní oblečení, při vhodné příležitosti ale přijdou na řadu i šaty nebo kostým
- navštívila spoustu zemí - Sovětský svaz, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko, Rakousko, Švýcarsko, Turecko, Francii, Řecko, Slovensko, Chorvatsko, Spojené státy americké
- stále ji baví objevovat a obdivovat prosté krásy Vysočiny - lesy, louky, skály, stromy, potoky...
- nejoblíbenější:

film	Babička
skupina	Queen
zpěvák	Phil Collins
kniha	Tři kamarádi
spisovatel	Alois Jirásek
jídlo	jednoduché
barva	zelená, modrá

Od září letošního školního roku pracujete u nás ve školní družině. Málokdo už si asi vzpomene, že to není vaše první působení na této škole. Před kolika lety jste tady pracovala a co to bylo za činnost?

Práci skupinové vedoucí PO SSM jsem dělala od roku 1980 nejprve na 2. ZŠ a ve školním roce 1989-1990 na této škole. To je už čtvrt století... S pádem totalitního režimu byla funkce vedoucí pionýrské skupiny na základních školách zrušena. Náplní mé práce tehdy byla organizace zájmové činnosti na škole. Zajistit vedoucí ke kroužkům, pořádání soutěží. O prázdninách pak probíhaly letní tábory – pro mladší děti se pořádaly v pevném objektu, ten poslední byl v Lísku, a tradiční byl stanový tábor v Podolí.

Poprvé jsem se zúčastnila tábora v Podolí v roce 1968, to jsem byla ve 2. třídě. Jako Světlušky v Junáku jsme měly stany na kopci. V 9. třídě jsem byla v Podolí již jako praktička a v roce 1981 jako hlavní vedoucí tábora.

Jak na tuhle dobu a práci vzpomínáte?

Práce byla náročná hlavně časově. Měla jsem tehdy dvě malé děti a já byla odpoledne v práci a v létě na táborech. Ale vždy jsem si přála pracovat s dětmi, a tak jsem byla zapálená a nadšená. Organizování volného času dětí mě velmi naplňovalo...

Co jste dělala po odchodu z naší školy?

Měla jsem velké štěstí. Stala jsem se vychovatelkou na do-

mově mládeže na Bělisku v Novém Městě na Moravě. Tady jsem pracovala s mládeží a vlastně jsem své dovednosti mohla předávat dál. A to byl báječný pocit... Také jsem našla úžasnou partu lidiček, vychovatelek – kolegyň, se kterými jsme se pracovním doplnovaly a s kterými jsme si blízké stále. Přála bych každému zažít ten pocit, když spolupracovníci táhnou za jeden provaz.

Jaké to je vrátit se po tolika letech na stejné pracoviště, kde jste už jednou působila?

Já jsem se vrátila nejen na stejné pracoviště, ale také do školy, kterou jsem devět let navštěvovala jako žákyně. Nejprve jsem si uvědomila, že ve sborovně chybí spousta učitelů, které jsem znala, a potom to, že i já patřím do kategorie pamětníků. Moc si vážím toho, že jsem znovu tady...

V čem se tahle škola podle vás za ta léta nejvíc změnila? Co všechno je jinak než tehdy?

Nedávno skončily Vánoce a já žasla, jak byla vyzdobena celá škola. Velmi jsem si užívala cestu do jídelny. A výzdoba dveří do tříd! Nevidím tu velkou změnu školy, největší změnu vidím v obsahu činností - co vše se děje jak ve třídách, tak mimo vlastní vyučování.

Práce v družině s malými dětmi poté, co jste spoustu let pracovala s mnohem staršími svěřenci, je tedy pro vás nejspíš dost změna...

Ani ne. Jsem z velké rodiny. Synovci a neteř jsou právě v letech mých svěřenců, a tak

mohu konzultovat mnohé věci i s nimi. Dokonce mi dávají náměty, co by mohlo v družině zabrat ☺. Děti si v každém věku rády hrají a soutěživost je jim dána. Když se naše rodina nedávno sešla, tak jsme soutěžili více my dospělí než děti. A jak jsme si to užili ☺! Teenager nebo žáček ZŠ – oba si stejně rádi zahrají dámu, šachy či stolní tenis. A já si děti také užívám každé léto, jsem vlastně teta, která má prázdniny.

Co pro vás bylo v prvních týdnech nebo měsících v družině nejobtížnější?

Asi zvládnout organizaci přesunů dětí ze školní jídelny do družiny, ta mně přišla složitá. Protože mám v oddělení starší

žáky, tak i nepravidelné příchody dětí a odchody na jiné aktivity.

Co se vám na práci vychovatelky ve školní družině líbí nejvíc?

Nejen vzdělávat a vychovávat děti, ale hlavně vidět jejich pokrok a smích. Mám radost, jak vytváříme nový tým. Jak dokáží reagovat na nevhodné chování kamarádů, zapojují se do organizování soutěží...

Nikdy vás nenapadlo být učitelkou?

Já jsem vlastně chtěla být učitelkou vždy. Dokonce jsem začala studovat na Pedagogické fakultě Univerzity Jana

Evangelisty Purkyně v Brně – obor učitelství 1.–4. třídy. Dálkově jsem to zvládla až do 3. ročníku. Abych měla pedagogické vzdělání, tak jsem později dálkově vystudovala Pedagogickou školu ve Znojmě.

Co vás k učitelství táhlo?

Vyrůstala jsem na starém sídlišti a jak v domě, tak v rodinných domcích, kde se říkalo na Šanghaji, jsme měli mnoho kamarádů. V kočárkárně jsme si hráli na školu, vyrobili malé sešity, sánky byly školní lavice. A co jsme hráli kolem domu, ale i v okolí sídliště her... U Cihelňáku jsme si stavěli domečky, vyráběli z hlíny, v zimě nad tratí stavěli sněhová obydlí. U Benešů jsme si hráli na poštu, šili na panenky oblečení. K ruční práci nás motivovala maminka. Pletla nejen na nás děti, ale i na naše panenky. Dříve bývaly panenky jen obyčejné, a tak první panenku s vlásy jsem dostala od svých kamarádek až ke svým padesátinám ☺.

Vrátíme se teď hlouběji do minulosti. Jaká byla vaše školní léta? Měla jste školu ráda, nebo se vám zdála spíš protivná?

Škola byla milá samozřejmost. Na 1. stupni jsme měli třídní učitelku paní Horákovou. Nedávno jsem zjišťovala, kde žije. A protože v letošním roce má naše škola výročí, tak možná budou pozváni i učitelé, kteří tu kdysi učili. Setkání s ní by mě velmi potěšilo. Na 2. stupni byla mojí třídní učitelkou paní Jinková. Čas od času se potkáme a je to milé. Naši třídu rozdělili na 2. stupni a přišli k nám žáci z okolních

venkovských škol. Nejvíce se vzpomíná na školní výlety. Byli jsme dobrá parta, scházíme se stále...

Byla jste vzorné dítě, nebo spíš takový čertík v dívčích šatičkách?

Něco mezi tím. Dokonce jsem dostala třídní důtku, protože jsme si ve třídě házeli houbou – pěkně špinavou – a při mém nepovedeném hodů vyletěla z okna přímo na náměstí. Je pravda, že hod mi v tělocviku nikdy nešel ☺.

Je nějaká hodně hezká vzpomínka, kterou si z útlého dětství dodnes vybavujete?

Moji rodiče pochází z vesnice Věchnov a tam jsme do svých pěti let bydleli. Později jsem tam bývala na prázdniny. Maminka pochází ze šesti a tatínek z osmi dětí. Tak velká rodina, to je mnoho příběhů a vzpomínek. A právě ta soudružnost rodiny, tradice, spousta her, to mě velmi ovlivnilo. Společně jsme vybírali brambory, zabíjelo se prasátko. Strejda to vše zdokumentoval na osmimilimetrový film. A tak vidím sebe malou, sourozence, bratrance a sestřence a hlavně babičku a dědečka. Babička byla pěkná šprýmařka a dědeček nám zase vyprávěl pohádky - ale nejen ty známé. Vymýšlel i vlastní ☺.

Nutili vás někdy rodiče k něčemu, co jste tehdy nechtěla, ale dnes už víte, že měli pravdu?

Nikdy jsem nevnímala, že by mě rodiče do něčeho nutili. Spíš jsem brala jako samo-

zřejmost, že my čtyři sourozenci chodíme do školy a máme každý doma své povinnosti. Naši nám všem umožnili vystudovat školy podle našich přání. A hlavně jsme si vzájemně pomáhali. Naše rodiny mají velmi hezký vztah stále.

V rozhovorech se často ptáme na sny. Jaké byly vaše dětské sny o vašem budoucím životě? Podařilo se vám z nich něco splnit, nebo se časem úplně rozplynuly?

Celý svůj život dělám práci, o které jsem snila, která mě těší a naplňuje. Práce s dětmi a mládeží mě stále obohacuje, a tak mohu jen děkovat, že tomu tak je, a věřím, že i bude.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Zeměpis a dějepis, ty jsem si užívala. Z nich jsem také na gymnáziu maturovala. Slabší

jsem byla v matematice, fyzice a v chemii. Vzpomínám, jak nám paní učitelka Potměšilová dokázala poutavě vyprávět o svých cestách, které v době totality nebyly úplnou samozřejmostí. Zúčastnila jsem se tehdy zeměpisné olympiády, vypracovanou práci má schovanou dodnes ☺.

V čem jsou podle vás dnešní děti jiné než v době, kdy jste sama chodila do školy?

Vidím rozmazlenost a agresivitu. A co dětem chybí? Pracovitost a smysl pro povinnost.

Jste u nás sice teprve půl roku, ale přesto - myslíte si, že by se v naší škole dalo něco změnit nebo zlepšit, aby se nám tu „žilo“ líp?

Je škoda, že se třetí oddělení družiny nevybudovalo také nad Komerční bankou - buď s jiným řešením stávajících prostorů, nebo v půdním prostoru. Nyní máme šatnu na chodbě, problémy jsou s využíváním WC a neteče nám teplá voda. Ale velké plus je, že místnost je využívána pouze školní družinou.

Jak vypadá váš běžný všední den?

Ráno začínám hodinkou cvičením, dopoledne domácnost, navštívím rodiče, kteří bydlí v přízemí našeho domu. V jedenáct hodin odcházím do školy. Domů se vracím po šestnácté hodině. Cestou nakoupím, projdu se. V podvečer se doma sejdeme a popovídáme si a potěšíme se pěkným výhledem na vlnící se Bezděčku. Spát chodím později. Práce na poloviční úvazek mi dává dosta-

tečný prostor na klidné zvládnutí každodenních povinností.

Bez čeho si nedokážete představit svůj život?

Bez rodiny a přírody...

Co děláte ve volném čase? Máte nějakého koníčka?

Na koníčka se snažíme najít čas o víkendu, snažíme se být co nejvíce v přírodě.

Jaký vztah máte ke sportu?

Sport pro mě byl a stále je aktivní. Sice se nějaký neduh občas hlásí, ale to si nepřipouštím. Veškeré sporty dělám s mužem rekreačně, pouze ori-

entační běh občas závodně. Mám být konkrétní? V létě kolo, plavání, potápění, turistika, vodáctví... V zimě brusle a běžky.

Co vám dokáže udělat největší radost a co naopak zklamat?

Setkání s blízkými lidmi, posezení u ohně, zazpívat si... Zklamat mě dokáže nedodržení daného slova.

Které roční období máte nejraději?

Snažím si užívat každého ročního období, každého dne, každého okamžiku. Právě teď sedím u počítače, ťukám do klávesnice - ještěže umím psát

všemi deseti - a kouknu občas do okna a těším se z jemně poletujícího sněhu. Možná přes noc napadne a budeme moci opět lyžovat.

Kdyby existovalo cestování časem - do jakého období byste se ráda podívala?

Do období národního obrození - literatura, móda, divadlo... Je mi to blízké...

Co nebo koho byste si z minulosti ráda přenesla do současného světa?

Galantnost mužů, ohleduplnost k druhým, lepší soužití s přírodou a používání zdravého selského rozumu.

Co vás v poslední době rozesmálo nebo dobře pobavilo?

Před pár dní dávali na Artu divadelní představení Celebrity – hrají v něm herci plzeňského divadla a Antonín Procházka byl úžasný. Hercům cukaly koutky úst a pro smích nemohli ani hrát ☺.

Kde vás spíš potkáme o dovolené? S batohem na zádech v horách, nebo s knížkou v ruce a slamákem na hlavě u vody?

Již několik let v tom máme jasno. Střídáme jeden rok na horách a druhý u moře. Já jsem ten kozoroh, co hledá ty překážky a kopečky ☺. A čím výš, tím lépe. Švýcarské Alpy, Vysoké Tatry... Letos to budou Nízké Tatry. A moře? Potápění, šnorchlování, turistika. Poznávání nových míst. Kouzelné řecké ostrovy Chios, Kos a vloni Korfu. Ale ležení na pláži, to pro mě není. Takhle ráno si jít zaplavat a pak hurá na

průzkum okolí... Ideální dovolená je, když je aktivní. Nemusí to být jenom cestování. Ráda jdu do lesa na borůvky či houby, zaplavat si v některém z našich rybníků, projet se na kole...

Cestujete ráda? Pokud ano, které země se vám podařilo navštívit?

Cestuji velice ráda. Pár zemí jsem navštívila, ale přesto - objevovat krásny naší Vysočiny - aleje stromů, meze, výhledy, lesíky a háje... To mě těší.

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit?

Já i v lenošení musím mít nějaký cíl, ale pár let se to již učím. Jde to ale pomalu. Hýčkáni sama sebe, trochu i rozmazlování, to by měla umět každá žena, zaslouží si to. Teď vlastně taky tak lenoším - toulám se svým životem, usmívám se a těší mě poskytovat tento rozhovor ☺.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek? Lákalo by vás něco?

Již to, že jsem sjížděla rozvodněnou Berouнку na raftu nebo na Šumavě jezdila na snowbord, to považuji za dosti velký adrenalin. Zatím mě další neláká.

Chodíte ráda nakupovat?

Jen tak chodit po nákupech, to ne. Jen co je potřeba - třeba potraviny. Ale o Vánocích si to užiji. Trávíme část vánočních prázdnin u rodiny v Plzni a tamní nákupní centra září vá-

noční výzdobou a atmosférou. To mám ráda.

Ovládáte nějaké ruční práce?

Jen takové ty pro radost, drobné výrobky – dělání svíček, hvězdiček, drobné pletení, šití. Ale nic ve velkém. To naše maminka, ta pletla na celou rodinu - od ponožek k čepici a ještě pro okolí. Dokonce chodila do školy a učitelkám ukazovala, jak se plete ten copánek, co mám na svetru ☺.

Co považujete ve svém životě za největší úspěch?

Že mám dva syny...

Jste řidička?

Řidička jsem nevalná. Vždy jsem kolem sebe měla muže, kteří mě nepustili k volant - výmluva ☺. Tak se ráda nechávám vozit...

Kdybyste vyhrála deset miliónů, co byste s nimi udělala? Jak by se tou výhrou změnil váš život?

Život bych nechtěla měnit ani kdybych měla tolik peněz.

Možná lepší bydlení, takový domeček pro celou rodinu a více cestování. Možná bych se pokusila ještě podnikat. Takový klub pro děti a mládež a taky pro seniory...

Máte doma nějaké zvířecí mazlíčky?

Když byli kluci malí, tak jsme měli jezevčíka – Terynku. Po porodu zemřela, zůstal nám po ní Čak. Kdybych uvažovala o pejskovi, asi by to byl dlouhosrstý jezevčík. Paličatý, ale chytrý.

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Podívat se do USA. Máme v USA příbuzenstvo jak z mé, tak ze strany manžela. Navštěvy z Ameriky mě provázely od dětství, oni k nám jezdili, ale my jsme do USA nemohli. A mně se to před několika lety podařilo! Neuvěřitelné...

Máte ještě nějaký nesplněný sen? Pokud tedy není tajný...

Napsat a vydat knihu...

Jaký máte vztah k přírodě?

Obklopuje mě, já jsem její součástí. Dává mi energii.

Co vás dokáže opravdu rozčítit na maximum?

Nedodržení slova nebo lhaní.

Jak si rozumíte s moderními technologiemi? Jsou počítače, internet, chytré mobilní telefony, digitální fotoaparáty... vašími spojenci, nebo spíš protivníky?

Jo, směji se ještě víc ☺. Kdybych neměla tak šikovného muže, tak nevím. Ale přesto, vše se snažím zvládnout.. Chtěla bych více...

Jaká se vám líbí hudba?

Když hudbu delší dobu neslyším, chybí mi. Když zaslechnu hezkou hudbu, tak zpozorním, hned se mi rozproudí krev. Ráda poslouchám muzikálové melodie (Fantom opery – to je můj favorit), popovou i vážnou hudbu. Jsme pravidelní ná-

vštěvníci plzeňských divadel, tak i opera je mi blízká. Již na ZŠ jsme jezdili na pravidelná divadelní představení do Brna do Janáčkova či Mahenova divadla, tak mě divadlo provází stále. I na všech pracovištích jsem dbala, aby se do divadel jezdilo a chodilo. Nejjednodušší to bylo na mém posledním místě v Plzni. Pracovala jsem v domově mládeže a měla jsem na starost samé chlapce. A když jsem s nimi přišla do Divadla Josefa Kajetána Tyla – kluci všichni v obleku, tak to byla radost se na ně podívat. Nejprve chodili se mnou, později si sami začali vybírat představení.

A co oblíbené filmy?

Mary Poppins, Šumař na střeše, Divotvorný hrnec – mám ráda hudební filmy.

Jak ovlivňují váš život módní trendy?

Mám ráda univerzální kousky oblečení, ale pro tanec, na ples,

nebo u moře, to se více odvážu ☺. Jo, a už jsem vám řekla, že moc ráda tancuji? V kulturním domě probíhá tančírna. Termíny už mám v kalendáři, teď už jenom vyrazit...

Každému při rozhovoru půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až nám hůlku vrátíte?

Pohoda v rodině, to je nade vše. Jsme společně celá rodina, včetně synů Václava a Michala...

A chtěli byste vědět, kde mě nejvíce tlačí bota? Beru se moc vážně, chybí mi smysl pro humor. Co tak udělat si legraci sama ze sebe?

A ještě mám jedno velké přání pro nás pro všechny. Přeji vám, ať máte kolem sebe ve své blízkosti někoho, kdo vás vyslechne, podrží, obejmě, pohladí, povzbudí...

*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

Na konci roku 2014 měla třída 7.C možnost navštívit Fakultu informatiky Masarykovy univerzity v Brně. Exkurze se plánovala delší dobu dopředu kvůli tomu, že návštěvu sedmého ročníku základní školy zde dlouho nepamatují...

Na fakultě jsme navštívili tři pracoviště. První pracoviště – HCI (Human-computer interaction) se zabývá tvorbou nových uživatelských rozhraní s počítačem a k vidění tu byla zařízení, jako je 3D tiskárna, 3D myš, ovládání PC v prostoru, malování v prostoru, prostředky virtuální reality a podobně. Na dalším pracovišti jsme upravovali fotografie a všimli si vad fotografií včetně jejich odstraňování.

Zajímavá byla také přednáška o filmových efektech a trochu jsme si ujasnili nereálnost některých počítačových triků a porovnali je se skutečností. Skupinky žáků se opět setkaly na katedře počítačových systémů a komunikací. Výklad doc. RNDr. Hladké byl skvělý,

a tak se žáci mohli seznámit s vizualizačním clusterem pro zobrazení dat v síti, velkoplošnou obrazovkou s velmi vysokým rozlišením a s projekty, kterými je univerzita jedinečná v celosvětovém měřítku –

velmi vysokými datovými přenosy přes Internet a jejich vizualizací. Prohlídka měla původně trvat hodinu, ale my jsme ani po dvou hodinách nechtěli odejít...

Mgr. Miroslav Sláma

EXKURZE OČIMA ÚČASTNÍKŮ

Koncem loňského roku nám pan učitel Sláma oznámil, že máme možnost podívat se do Brna na Fakultu informatiky Masarykovy univerzity. Nikdo z nás nevěděl, co máme od návštěvy univerzity čekat, a tak jsme byli hodně napjatí.

Cesta vlakem utekla docela rychle, a když jsme dojezili do Brna, šli jsme nejprve na „šalinu“ a poté pěšky na univerzitu. Na fakultě si pro nás připravili tři stanoviště. Na prvním jsme se dozvěděli, jak

se může ovládat počítač jinak než myší, dále nám předvedli některé programy, které na fakultě vytvořili, a tisk 3D tiskárny.

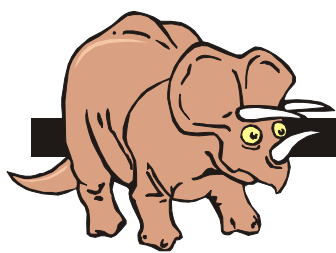
Druhé stanoviště nám představilo úpravu fotografií a ukázalo nám některé lži ve filmech. Třetí stanoviště bylo zaměřeno na datové sítě na univerzitě a mohli jsme si také prohlédnout stěnu z monitorů a počítačů. Jeden počítač obsluhoval čtyři monitory. Kamera a skype nás monitorovaly a my byli

zobrazováni na velkoplošných obrazovkách. Bylo to super!

Tímto naše prohlídka univerzity skončila a čekal nás rozchod a po něm návštěva výstavy Bodies Revealed, která ukazuje návštěvníkům lidské tělo v celé jeho složitosti i kráse.

Exkurze byla moc zajímavá. Po výstavě nás čekal odjezd a nejveselejší cesta vlakem, co jsem zažila ☺. Už teď se těším na další zajímavý výlet!

Barbora Mikešová, 7.C

6. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

Dnešní díl bude pojednávat o zvířatech, která vyhynula relativně nedávno. Potkala se s našimi předky v době ledové. Máme o nich bohaté vědomosti. Jejich pozůstatky se nacházejí často a ve velkém množství. Podívejme se tedy na zvířata, kterých se naši předci děsili a o kterých si povídali neuvěřitelné historky...

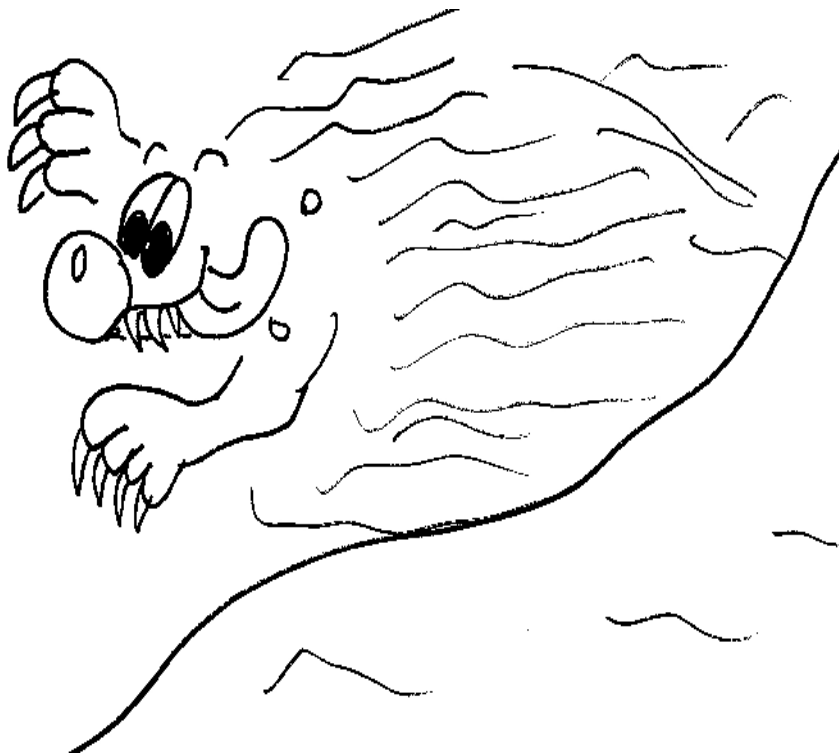
Medvěd srstnatý (Ursus srstnatus)

Jeden z předchůdců dnešního medvěda brtníka. Žil kdysi i na našem území. Jeho pozůstatky se našly v oblasti Pálavy a Nového Města na Moravě.

Byl to již na první pohled neobvyklý medvěd. Měl neuvěřitelně hustou a dlouhou srst. Říkáte si, že to není nic neobvyklého, že to mají i dnešní lední medvědi? Ale tato srst byla dlouhá až 35 centimetrů! Když šel takový medvěd ve větru, musela na něm vlát srst jako prádlo na šňůře.

Jak to všechno tak přesně víme? Našly se obrazy tohoto medvěda nakreslené v jeskyních u propasti Macocha. Tam je tento medvěd zobrazený na mnoha malbách. Své huňaté srsti využíval i při zdolávání zasněžených svahů. Prostě se po nich klouzal a sjížděl je jako na saních nebo bobech.

Lovil velké savce – bizony, jeleny a občas si svůj jídelníček zpestřil i lovem lidí. Tak dlouhou srst mohl mít jen díky

tomu, že žil na volných pláních a neprodíral se lesem, kde by se mu jeho srst pletla do větví.

A jak je možné, že se dokázal přiblížit nepozorovaně ke kořisti na volné pláni? Myslíme si, že měl na zimu srst bílou a na léto hnědou. Podobně jako dnešní polární liška. Navíc byl

vynikající běžec – dokázal běžet tak rychle jako dnešní závodní kůň.

Medvěd srstnatý vyhynul s koncem doby ledové. Možná se nedokázal přizpůsobit teplu, možná vyhynul proto, že vyhynula jeho přirozená kořist – velcí savci.

Gorila sněžná (Gorilla snehuscus)

Byl to jediný druh lidoopa, který kdy žil v zimě, sněhu a byl výhradně masožravý. Dnešní lidoopi žijí v teple, vlhkých pralesích a jsou téměř všichni býložravci. Jen šimpanz si občas zpestřuje potravu masem.

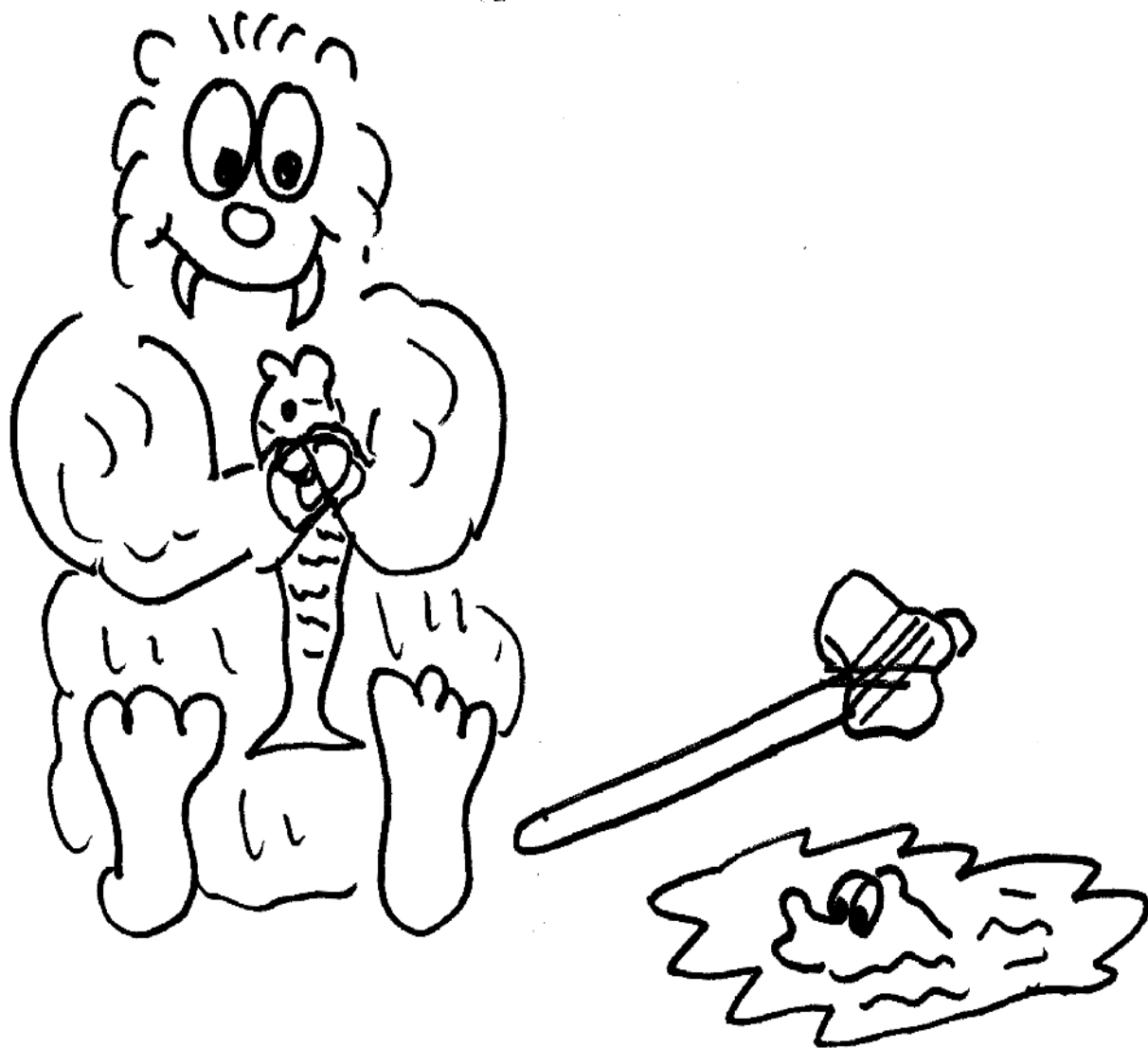
Naopak tato gorila žila v drsném prostředí dnešní Sibíře, kde vládla zima a chlad. Lovila větší savce, jako byli kozorožci, losi a sobi. Tehdejší člověk se jí dost obával, protože měři-

la téměř 2,5 metru na výšku a setkání s ní byl určitě otřesný zážitek.

Uměla používat nástroje, které kradla tehdejšími lidem – kamenné sekery. Používala je na prosekávání děr do ledu, aby si mohla pochutnávat na lososech a vyzách (druh ryb), které brala zřejmě jako lahůdku. Také uměla používat velké kusy naloupané kůry jako sáně. Někteří vědci ji dokonce řadí me-

zi předchůdce člověka – jakousi slepou vývojovou větev.

Na skalních kresbách v jeskyních je vidět například houf malých sněžných goril, které sáňkují z velkého kopce. Podobně jako dnešní děti. Jen oheň neznaly a potravu pojídaly syrovou. Je možné, že se sněžná gorila přesunula - vytlačena člověkem - do hor Himálají a Altaje, a tak vznikly pověsti o sněžném muži...

S EKOTÝMEM U KRMELCE

V pondělí 8. prosince 2014 jsme se s Ekotýmem a pár dobrovolníky sešli ve 13.30 hodin před školou a vydali se do lesa Ochoza ke krmelci.

Každý z nás donesl něco dobrého na zub lesním zvířatům - někdo usušené rohlíky a chleba, další zase seno nebo kaštiny a někteří i jablka a řepu.

U krmelce jsme si zapálili prskavku a něco si přáli. Potom jsme od paní učitelky dostali přáníčko a čokoládový penízek pro štěstí. Po cestě zpět jsme vypustili lampión štěstí, na který jsme napsali svá přání.

Kristýna Benešová, 8.C

VĚTRNÍKOVÝ DEN

V rámci oslav dvacetiletého výročí Ekoškol ve světě a desetiletého výročí existence tohoto projektu v České republice se jednou z aktivit žáků naší školy stala také podpora takzvaného Větrníkového dne.

Jednalo se o osvětovou činnost zaměřenou na neinfekční, ale bohužel nevyléčitelné onemocnění – cystickou fibrózu. Zájemci si na informačních panelech mohli přečíst téměř vše o této závažné nemoci. Z větrníkové kytice si poté od členů našeho Ekotýmu vybrali větrníček a spolu s ním obdrželi také informační leták. Nechyběla ani prezentace ekologických aktivit naší Ekoškoly.

Mgr. Pavlína Poláčeková

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Zima v plném proudu, i když ne vždy ji počasí připomíná, a tak jsme se zaměřili na zvířecí „kamarády“. Co asi v zimě dělají? Mají dostatek potravy? Není jim zima? Tentokrát jsme si vybrali sýkorku....

Sýkora modřinka

- Je to menší pták patřící do řádu pěvců. Délka těla je 11-13 centimetrů, rozpětí křídel asi 20 cm, hmotnost okolo 11 gramů.
 - Je menší než sýkora koňadra. Hlavu má vsazenou mezi rameny, což působí dojmem, že nemá krk.
 - Má modré temeno hlavy a černý proužek přes oko. Hlavičku má jinak bílou, záda jsou olivově zelená a křídla jsou modrá s bílou páskou. Bříško má žluté.
-
- Hnízdí ve většině Evropy kromě nejsevernějších oblastí, dále pak v severní Africe, v Malé Asii a na Blízkém východě. V ČR hnízdí po celém území, nejčastěji pak do 800 metrů nad mořem.
 - Hnízdí většinou v dutinách stromů. Hnízda si staví zpravidla pouze samice, a to z mechu a trávy. Samice snáší 7-12 vajíček. Mláďata opouští hnízdo ve stáří 15-23 dnů.
 - Živí se škůdci rostlin, ale i semeny, pupeny a listy stromů. Najdeme ji nejčastěji v listnatých a smíšených lesích nebo v parcích a zahradách.
 - A co pro ni dát do krmítka? Můžete nasypat semena slunečnice nebo třeba pověsit na krmítko kousek loje.

Připravila Lucie Hlaváčová, 7.C a Kristýna Janečková, 7.A

MINIKVÍZ...

Doplňte správnou odpověď a zkuste zjistit tajemku našeho kvízu...

1. Co je středem Země?

a) oceán	T
b) jádro	RO

2. Co je to hydrosféra ?

a) vodní obal Země	ST
b) vrstva atmosféry	AK

3. Jak se jmenuje krápník rostoucí na stropě?

a) stalaktit	LI
b) stalagmit	Z

4. Ve kterém měsíci slavíme Světový den vody?

a) duben	KA
b) březen	NY

Řešení: ROSTLINY

Denisa Vincenci, 6. B

EKOLOGICKÝ INSPEKTOR

V pátek 5. prosince 2014 jsme nahlédli do tříd ve 2. poschodí. Všechny třídy měly uklizeno, až na jednu...

Třída 8.A měla skoro ve všech lavicích docela velký nepořádek. Někde byly prázdné obaly od Kravíků, v dalších zase sáčky od svačin. Ale co bychom tam vážně nečekali? Ve dvou lavicích byly nakousané rohlíky!!! Tahle třída by se měla naučit vyhazovat odpadky do koše.

JAK SPRÁVNĚ NAKRMIT V ZIMĚ ZVÍŘATA

Ted' v zimě mají zvířata často problém najít nějakou potravu, a tak je dobré, když na ně nezapomínáme a občas jim podle svých možností nějakou poskytneme.

Jednou z oblíbených potravin ptáků je například slunečnice. Můžete přidat i semena máku, řepky, prosa nebo rozdrcené ovesné vločky. Pro ptáky je také problém sehnat v zimě nezamrzlou vodu, a tak jim můžete dávat jednou nebo dvakrát denně teplou vodu do mělké misky.

Do krmítek jim určitě nedávejte nezkonsumované zbytky z domácí kuchyně a také zkažené nebo plesnivé jídlo. Pokud chodíte krmit vodní ptáky, můžete jim vzít nejen pečivo, ale i vařené těstoviny nebo rýži. Veverkám můžete ven dávat nerozlousknuté oříšky a časem, až si zvyknou chodit do krmítka, můžete jim dávat i rozlousknuté.

O velká zvířata, jako jsou srny nebo divoáci, se starají myslivečtí hospodáři. Pokud chcete tedy nakrmit i větší zvěř, ideální je zkontaktovat někoho z myslivců a zjistit si, co kam přinést...

*Podle www.ekolist.cz připravil
Pavel Svoboda a Jan Poul, 9.C*

Víte, že...

Připraveno podle www.ekolist.cz

- Kolem šedesáti slonů vyveze letos Zimbabwe kvůli údajnému nedostatku financí na provoz úřadů na ochranu přírody. Jeden tlustokožec přijde kupce, mezi nimiž jsou prý Francie, Čína a Spojené arabské emiráty, na částku zhruba mezi 40 000 až 60 000 dolarů (asi 960 000 až 1,4 milionu korun).

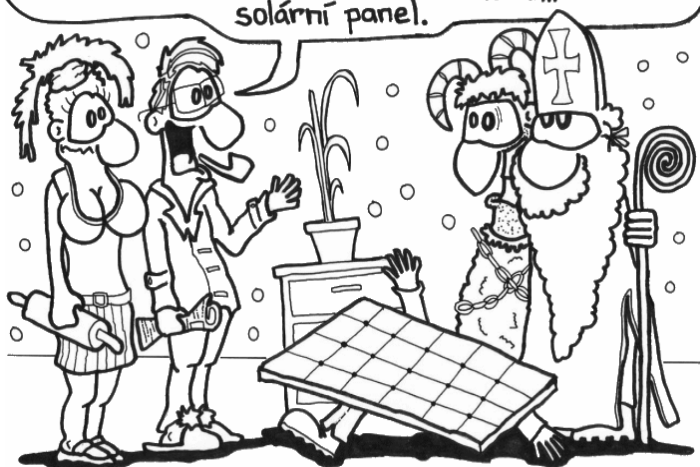
- V Česku loni vzrostl počet případů souvisejících s pytláctvím. V roce 2013 jich bylo 86, za loňských prvních jedenáct měsíců roku 90. To je však pouze oficiální statistika. Ve skutečnosti bude případů mnohem více. Nejčastěji pytláci loví v noci za použití vyspělé techniky včetně nočního vidění. Jejich terčem je hlavně srnčí a daňčí zvěř, která je v noci méně ostražitá.

- Loňský rok byl dosud nejteplejším rokem na Zemi zaznamenaným od začátku měření v roce 1880. Průměrná teplota loni dosáhla 14,6 stupně Celsia, což je o 0,7 stupně více, než činil průměr ve 20. století. Předchozí rekordy padly v roce 2005 a 2010. Prosinec 2014 se stal dosud nejteplejším prosincem, jaký byl kdy zaznamenán.

To je naposled, co jsem na Mikuláše najal ekologu. Už zase nadělil Davídkovi místo uhlí solární panel.

www.ekofo.cz

ANKETA

1. Staráte se nějak v zimě o lesní zvířata?
2. Máte doma krmítko pro ptáky?
3. Měli jste na Vánoce stromek umělý nebo živý?
4. Proč si myslíte, že si někteří lidé pořízují umělý vánoční stromeček?

Tereza Kubíková, 5.B

1. Starám...
2. Ano.
3. Živý, každý rok.
4. Nechtějí na koberci jehličí.

Adéla Křížová, 4.A

1. Ano.
2. Ne.
3. Umělý.
4. Nedělá binec.

Jan Polnický, 9.A

1. Ne.
2. Ano.
3. Živý.
4. Nemusí uklízet.

Tomáš Medek, 9.B

1. Ne.
2. Ano.
3. Umělý.
4. Nemusí se uklízet.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

1. Na Štědrý den chodíme dávat do krmelce.
2. Na zahradě.
3. Živý.
4. Chrání tím přírodu, živý stromek dělá nepořádek.

Pavel Kubík, 9.A

Dan Pintera je žák třídy 8.C, je mu 14 let a bydlí v Pohledci. Ve škole ho baví hlavně dějepis, angličtina, němčina, tělocvik a cvičení z výpočetní techniky a jeho největším koníčkem je judo. Věnuje se mu už spoustu let a je obdivuhodné, co všechno v tomhle věku už dokázal.

V současné době nastupuje za klub SKKP Brno. V letošním roce soutěžil v kategorii starších žáků a nově i dorostenců. Mezi jeho největší úspěchy jenom za letošní rok patří titul mistr české republiky v dorostenecké lize, dvě 1. místa, čtyři 2. místa, sedm 3. míst, dvě 5. místa, jedno 9. místo a účast na mezinárodním turnaji Olesnica v Polsku. Jeho největší úspěchy jsou hlavně z ciziny, kam se ale podíval díky vítězstvím z domova. Do ciziny vyráží také kvůli soustředěním, na které se za letošní rok podíval už desetkrát.

Vybral sis judo sám, nebo tě do něj přihlásili rodiče?

No, s judem jsem začal, protože jsem ho viděl u táty, ale hlavní rozhodnutí jsem udělal sám. Takže tak nějak napůl.

Jaký byl tvůj největší úspěch?

Můj největší úspěch byl ten úplně první, kdy jsem byl 3. na mistrovství republiky a získal jsem tím také účast v české reprezentaci.

Zranil ses při judu někdy?

Před třemi měsíci jsem si zablokoval krk, takže to docela dost bolelo.

Uvažoval jsi někdy o tom, že s judem přestaneš?

Uvažuji o tom snad vždycky, když se mi něco nepovede.

Většina lidí má nějaký vzor, ke kterému vzhlíží. Máš i ty někoho takového?

Ano, mým vzorem je Lukáš Krpálek, který je dvojnásobný mistr Evropy a mistr světa.

Kde nejdál jsi byl na soutěži nebo soustředění?

Nejdál jsem byl na soutěži v Belgii, kde jsem vyhrál třikrát třetí místo.

Máš nějaké další zájmy nebo koníčky kromě juda?

Mezi mé další koníčky patří hokej a fotbal.

V sobotu 13. prosince 2014 se v obci Studnice uskutečnila vzpomínková akce k 70. výročí příchodu skupiny výsadkářů TUNGSTEN na Vysočinu a osobnosti Cyrila Musila, kterou připravil Klub vojenské historie „brněnská pětačtyřicítka“, o. s. Brno a Česká obec legionářská ve spolupráci s Novým Městem na Moravě.

K této akci byli přizváni i žáci 9. tříd naší školy. Byla pro ně připravena velmi zajímavá soutěž ve znalostech a praktických dovednostech v souvislosti s danou problematikou včetně setkáním s paravýsadkem. Družstvo 9.C zaslouží pochvalu za celkové vítězství, ale i družstvo 9.A přistupovalo k celé soutěži velmi zodpo-

vědně a jako jediné se dostavilo v plném počtu osmi členů. Z družstva 9.B si zaslouží pochvalu dvojice Lukáš Polášek a Jakub Havlíček, kteří odvedli velmi dobrý výkon, a je velká škoda, že si třída nedokázala sestavit kompletní družstvo.

Všichni účastníci odjízďeli obohaceni o zajímavé informace o výsadku Tungsten, panu

Cyrilu Musilovi a jeho ženě i o náplni KVH „brněnská pětačtyřicítka. Poděkování patří i paní PhDr. Žofii Řádkové, která dětem zabezpečila dopravu na místo, občerstvení a pěkné ceny. Podobné akce mají velký význam především pro bližší poznání naší historie.

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

ROZHLÉDNI SE, ČLOVĚČE

Je před námi druhé pokračování miniseriálu o českých, moravských a slezských rozhlednách. Tentokrát zavítáme do Jihomoravského kraje, kde je v současné době minimálně 20 rozhleden, z nichž jsem vybrala pouze pětici těch, které jsou nejzajímavější...

ZASTAVENÍ PRVNÍ - AKÁTOVÁ VĚŽ

- Rozhledna s neobvyklou konstrukcí se nachází u Židlochovic, asi 15 km jižně od Brna.
- Svůj název dostala podle materiálu, ze kterého byla vyrobená – tedy z akátového dřeva.
- Nachází se na vrcholu oblého a rozlehlého návrší Výhon v nad-mořské výšce 355 metrů uprostřed přírodního parku Výhon.
- Konstrukce je z profilované oceli. Její celková výška i s hromosvodem je 17,7 metrů. Výška vyhlídkové plošiny činí 14,5 m nad zemí.
- Na vyhlídkovou plošinu vede celkem 76 schodů v podobě točitého schodiště.
- Půdorys rozhledny je kruhový, průměr celé stavby činí 3,7 m. Rozhledna je volně přístupná a otevřená celoročně.

ZASTAVENÍ DRUHÉ - ROZHLEDNA HOLÝ KOPEC

- Velmi netradiční rozhledna na Vyškovsku nedaleko obce Bohdalice. Její ochoz se nachází ve výšce pouhých 1,2 metru, čímž by do seznamu rozhleden patřit neměla.
- Výhled je z ní ale překvěpivě dobrý, je možné pozorovat Dražanskou vrchovinu, Pálavu, Chřibý a za dobrého počasí i Hrubý Jeseník.
- Rozhlednu postavila parta nadšených vodo hospodářů na svém objektu vodojemu, který stojí na umělém kopci, takže faktická výška ochozu je 6 metrů.

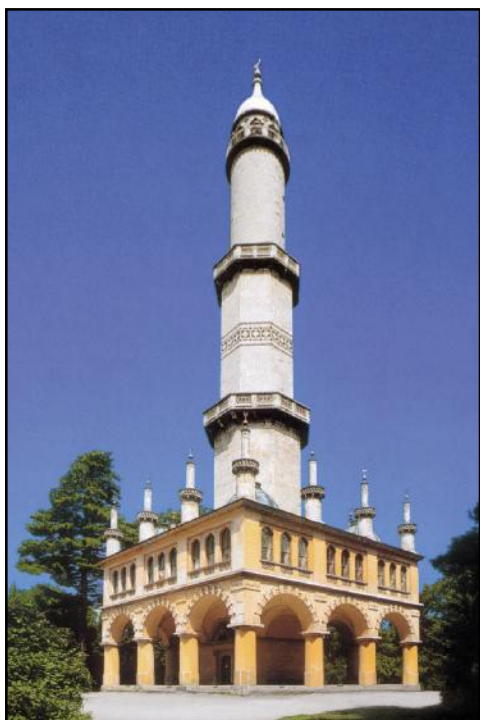
ZASTAVENÍ TŘETÍ - BRATČICKÁ ROZHLEDNA

- U vodojemu ještě chvíli zůstaneme. Vystoupáme-li po třiceti schodech, ocitneme se na vyhlídkové plošině bratčického vodojemu neboli Bratčické rozhledně. Stojí jižně od Brna u silnice mezi obcemi Bratčice a Sobotovice.
- Jedná se o pouhých 6 metrů vysokou cihlovou stavbu, na kterou je volný vstup po celý rok.

ZASTAVENÍ ČTVRTÉ - ROZHLEDNA RADOŠOV

- Rozhledna neobvyklého tvaru, která má podobu vinné číše, je naší čtvrtou zastávkou. Postavena je v nadmořské výšce 225 metrů na vrchu Radošov nedaleko Veselí nad Moravou ve strážnické vinařské oblasti, tedy přímo ve folklórním srdci Moravského Slovácka.
- Volně přístupný ochoz rozhledny je 15 metrů vysoký a lze z něj přehlednout prakticky celý Dolnomoravský úval, Chřiby i velkou část Bílých Karpat...

ZASTAVENÍ PÁTÉ - MINARET V LEDNICI

- Lednický Minaret je ojedinělou architektonickou památkou z konce 18. století, která je součástí Lednicko-valtického areálu. Nachází se v zámeckém parku v obci Lednice na úplném jihu Moravy. Na vrchol vede 302 schodů
- Vyhlídková plošina je ve výšce 60 metrů, má však další dvě nižší sestříčky - zastřešené galerie.
- Nadmořská výška vyhlídkové plošiny sice činí pouhých 235 metrů, přesto se z ochozu otevírají fantastické rozhledy na velkou část Lednicko-valtického areálu s rybníky a mrtvými rameny řeky Dyje. Za pěkného počasí se ukáží Pavlovské vrchy nebo vzdálenější Bílé Karpaty.
- Vstup na tuto rozhlednu, které se někdy říká turecká věž, je zpoplatněn, není otevřená celoročně.

Z dnešní nabídky je to všechno, snad Vás nějaká rozhledna zaujala a ocitne se v itineráři míst, která byste rádi navštívili.

MAMMA MIA!

8.C V PRAZE NA SVĚTOVÉM MUZIKÁLU

Valérie Bártová, 8.C

V neděli 14. prosince 2014 se skoro celá třída 8.C vydala autobusem do Prahy s jasným cílem - nasát předvánoční atmosféru našeho hlavního města a nenechat si ujít muzikál Mamma Mia! v Kongresovém centru.

Všichni na místo srazu došli nebo dojeli včas - až na jednoho opozdilce ☺. Cesta nám s jednou zastávkou rychle utekla. Když jsme dorazili do hlavního města, využili jsme vol-

ného času a zastavili se na Staroměstském náměstí (škoda pěti minut - nestihli jsme dvánáctou hodinu, už bylo odbito). Ze Staromáku jsme zamířili na prohlídku Betlémské kaple,

kde jsme obdivovali betlémy vyrobené z různých materiálů - papírové, dřevěné, slaměné, skleněné, perníkové... Také tu byla možnost prohlédnout si zvony a na dva z nich si zazvonit ☺.

Praha je veliká, ale nikdo možnost ztratit se nevyužil, a tak jsme v plném počtu pokračovali do nákupního centra, kde si každý našel to své. Ně kterým však moc času na obchody nezbylo, poněvadž ho většinu použili na hledání toalety (to by člověk nevěřil, jaké to je nedostatkové zboží ☺).

Čas utekl a my se museli vrátit do autobusu. Řeknu vám, byl to fofr, protože čas se nám nedostával, a my měli jen chvilku na to, abychom se proměnili ve společenské človíčky. Problém měly hlavně dívky, které zápasily ve stísně-

ných prostorách se silonkami (to se pak hodily ty náhradní ☺).

Pěkně oděni jsme zasedli do sedadel Kongresového centra a natěšení jsme sledovali celý děj muzikálu Mamma Mia! Líbilo se nám vše - herci, zpěváci, kostýmy, tanec, zpěv, kulisy, zkrátka všechno!

Příběh odehrávající se na řeckém ostrově Kalokairi nás všechny doslova nabil energií. Úžasné pěvecké i herecké výkony hlavních představitelů a legendární muzika skupiny ABBA - to všechno splynulo v jeden ohromující zážitek...

Po skončení jsme s nadšením povídali o prožitých zážitcích nasedli do autobusu, cestou a dobře dojeli domů.

UŽ SE NÁM TO BLÍŽÍ...

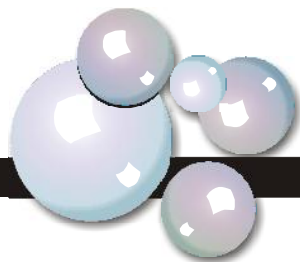
Tereza Šebková, 8.C

Kam dál po základce? Na tuto otázku už si někteří žáci z osmých tříd možná odpověděli, ale někdo o tom třeba ani nepřemýšlel, a tak mu třeba aspoň trochu pomohla exkurze do Informačního a poradenského střediska pro volbu a změnu povolání ve Žďáru nad Sázavou.

Třída 8.C měla tuto možnost na sklonku loňského roku. IPS se zabývá volbou povolání a spolupracuje se základními a středními školami. Uvítala nás velice příjemná paní a následně jsme se dověděli, jak a podle čeho si máme vybírat povolání. Každý také řekl, jaké povolání by chtěl v životě dělat. Někdo měl už jasné představy, ale někteří zatím vůbec netuší.

Dalším programem byla návštěva Střední průmyslové školy ve Žďáru nad Sázavou, kde nám pan učitel ukazoval a vysvětloval třeba to, jak funguje termokamera. Kdo chtěl, mohl si s kamerou vyzkoušet, a tak jsme toho samozřejmě využili a podnikli jsme s kamerou moc zajímavé pokusy. Byla to velice hezká a příjemná exkurze a moc se nám moc líbila...

Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Většina z dětí školou povinných do školy nechodí s nějakým velkým nadšením. Možná se dá dokonce říct, že se nám do školy prostě většinou nechce. Na druhou stranu zde ale máme kamarády a přiznejme si, že občas si tam užijeme i legraci. Někdy o přestávkách a někdy možná i v hodinách...

Určitě se vám totiž už stalo, že jste se při některých odpovědích svého spolužáka, který byl zkoušený ústně či písemně, docela nasmáli. Jenže... Zasmějeme se a to je všechno.

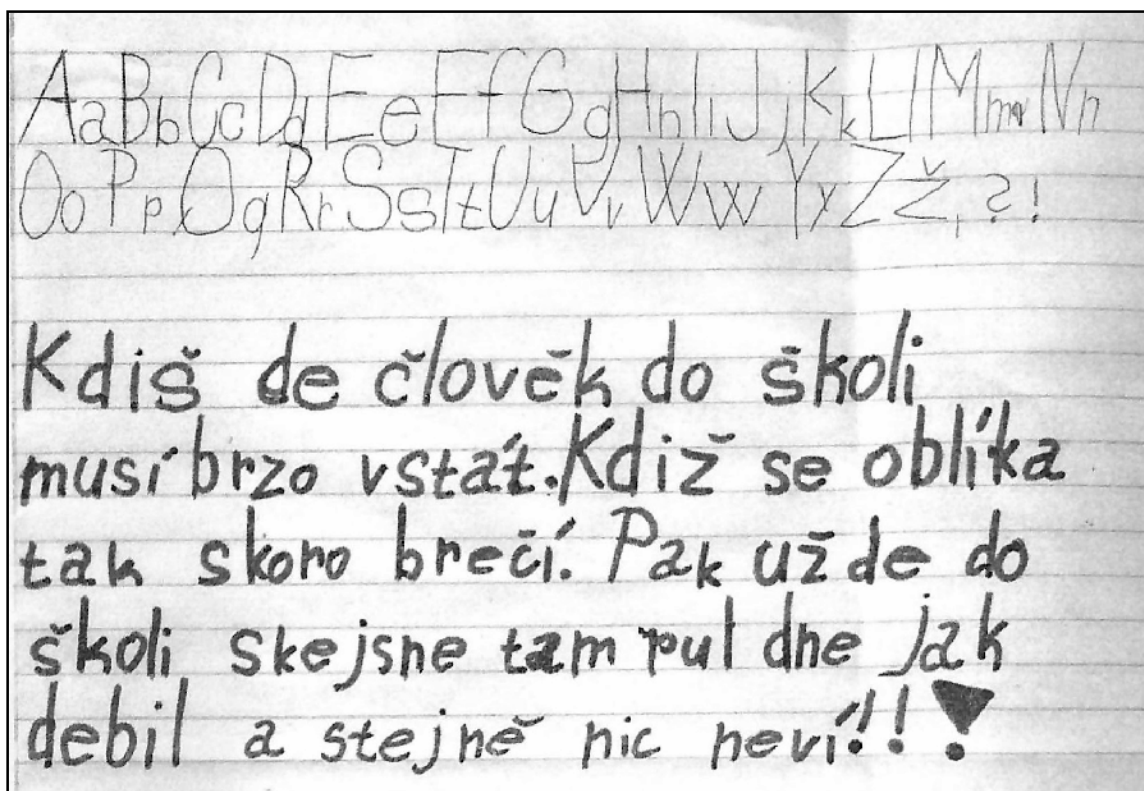
Myslím si, že čas od času se při ústním zkoušení či v testech objevují odpovědi, které bychom si neměli nechávat jen pro sebe, ale bylo by fajn se o ně rozdělit, abychom se zasmáli či pobavit mohli všichni. A právě k tomu by měla sloužit naše nová rubrika.

Nemusíte se bát, že při zveřejnění zrovna toho vašeho přebreptu či chyby se vám na potkání bude každý smát, protože autory uvádět opravdu nebudeme. Ale chce to spolupráci vás všech! Zkuste si dát tu práci, a pokud vás nějaká taková perlička či nesmysl zaujme, napište ji na kousek papíru a vhoďte do naší redakční schránky u dveří kabinetu výpočetní techniky, popřípadě ji pošlete na mail: dagmar.svobodova@zs1.nmm.cz. Času vám to určitě moc neza-

bere a přispějete tak nejen do časopisu, ale vlastně uděláte i dobrý skutek, protože - jak známo - smích prodlužuje život ☺. Takže směle do toho!

Dneska začneme zlehka a připomeneme si již několik let starý výrok jistého žáka, který se v hodině výtvarné výchovy při psaní písmen zamýšlel, proč vlastně chodí do školy ☺.

Tak příjemné počtení a nezapomeňte, když vás cokoliv dalšího zaujme – sem s tím ☺!

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

JAK JSME PROŽILI PROSINEC

Mgr. Jana Láchová

Měsíc prosinec je každý rok na naší škole oproti ostatním měsícům trochu odlišný. Už od prvního adventního týdne si ve třídách každý den ráno zpíváme koledy u nazdobeného věnce. Vždy jeden šťastlivec si vylosuje malé překvapení, které pro děti nachystají paní učitelky. V hodinách výtvarné výchovy a praktických činností vznikají andělé i čerti, kteří potom zdobí naše chodby...

Ani nám se 5. prosince nevyhýbá návštěva z nebe i pekla. Tohoto dne se většina dětí obává, neboť do poslední chvíle neví, jestli se tajemné bytosti usadily na půdě, ve sklepě či v kotelně.

Tentokrát bylo očekávání ještě horší, protože věděly, že jejich učitelky zrovna ten den nebudou ve škole, neboť všechny odjely na setkání koordinátorských škol do Bratislavy kvůli projektu Comenius. Co kdyby je „nové“ zastupující učitelky nechaly na pospas? Soudím, že Mikuláš a čert byli s dětmi asi spokojeni, protože v pondělí byl plný stav! I když prý několik hříšníků mělo namále ☺!

Po čertech si děti vždy oddechnou a teprve potom si začnou užívat pravého těšení na Vánoce. Společně s dětmi ze školky nacvičovaly pásmo koled, kterým již tradičně rozsvěcují stromek v obci. 17.

prosince s dětmi celého prvního stupně viděly hudební filmovou pohádku Tři bratři od režiséra Jana Svěráka.

Poslední den před vánočními prázdninami je slavnostní. Máme malou besídku a pod stromčkem nadílku. Společně si nadělujeme vlastnoručně

vyrobené dárky. Tentokrát bylo ještě před besídkou pro děti připraveno překvapení - vánoční soutěžení.

Děti byly rozděleny do osmi týmů. Jejich vedoucími byli nejstarší žáci – třetí a čtvrtáci, kteří se svými dvěma až třemi mladšími kamarády měřili síly

s ostatními v deseti disciplínách. Nejdříve musely týmy vymyslet název hodící se k prosinci. Pak už procvičovaly nejen hlavu a obratnost těla, ale také týmovou práci. V časovém limitu skládaly z obyčejných dřevěných kostek obrázek (tady se s úkolem některé týmy dost popraly - tuto starou dětskou hru neznaly). Dále psaly co nejvíce podstatných jmen na písmeno S; potrápily paměť při vzpomínání na 10 předmětů uložených v truhle po minutě koukání; skládaly puzzle a měly poznat jen podle hmatu za paravánem

šest písmen a složit z nich jedno slovo.

Svoje řečové dovednosti mohly využít ve hře Kufr – za každé uhodnuté slovo s vánoční tematikou získaly bod. Ve zvukovém pexesu si potrénovaly sluch - tvořily dvojice s ukrytými předměty v krabičkách (např. hrách, šroubky, rýže...).

V tělocvičně zkoušely obratnost v hodu na cíl a přechod

lavičky s pingpongovým míčkem na pálce. Řeku plnou nebezpečných piraní musely překonat zvláštním plavidlem z papírových trubek a kartonu. Tady záleželo na souhře a šikovnosti celé posádky, aby jejich plavidlo bezpečně dorazilo do cíle.

Po sečtení všech bodů se s velkým náskokem stal vítězem tým „Komety“ Vaška

Brože s druháky Jindrou Mrázkem a Michalem Šustrem.

Po předání cen třem nejlepším už došlo k nadělování. I letos

byly dárky krásné, nápadité, vyrobené z různých materiálů. Všichni jsme si popřáli pěkného ježíška, hodně štěstí v no-

vém roce a hlavně pevné zdraví.

Zvonečkem jsme odzvonili rok 2014...

DALŠÍ KOUTY ŠKOLNÍ PŮDY PROZKOUMÁNY

Ivana Staňková

Ve slavkovské školní družině pokračuje celoroční hra, ve které postupně zkoumáme a odhalujeme tajemství školní půdy. Moudrou průvodkyní, rádkyní a pomocnicí se nám stala sova Kamila, která každému, kdo nasbírá za měsíc dostatečný počet bodů, věnuje jedno peříčko do sbírky...

V LISTOPADU jsme hledali skříň naplněnou papírovým materiálem a látkami. Tam bylo věcí... Nejdřív jsme si zjišťovali možnosti, jak rozličné podoby papíru vznikají, jakými postupy se získává různá struktura či pevnost. Vyhledávali jsme si, jak vypadaly tkalcovské stavy a jakým způsobem se látky vyrábějí dnes.

A pak jsme hrabali a vymýšleli, co vytvoříme... Vznikaly papírové hrady z kartonu, origami z měkkého papíru, postavy z papírových rour, které jsme následně zdobili a oblékali do látkových odstřížků. Učili jsme se skládat z papíru čepice, lodičky a parníky. Látkou a odstřížky vlny jsme zdobili papírové čepice a rukavice.

Celý jeden týden jsme věnovali věci z papíru, která je nezbytnou součástí života každého člověka – knížce. Už víme, jak vzniká, jak se jmenují její části, jak se říká obrázkům v ní. Pak jsme si knížky i vyráběli – někdo do nich kreslil, někdo vlepoval obrázky, někdo psal i pohádky - nejhezčí vy-

mýšlela Kačenka z 1. třídy. Nakonec jsme měli soutěž ve skládání papírových puzzle na čas.

PROSINEC nemohl být naplněný ničím jiným než těšením na Vánoce. Proto jsme si dali za úkol najít na půdě proutěný koš, ve kterém máme uloženou

vaříme každý ve své rodině. Povídali jsme si, co to je betlém, a sami jsme si je kreslili a skládali. Také jsme se hráli první kolo soutěže ve stolní hře Superfarmář a Vánoční turnaj v přehazované o skvělé ceny!

Předvánoční čas jsme završili pohodovou společnou nadíl-

vánoční výzdobu a betlém. Představovali jsme si, čím se strojíly stromečky dřívě, jaké zvyky se dodržovaly, co se jedlo.

Vše jsme porovnávali se současností – co dodržujeme a

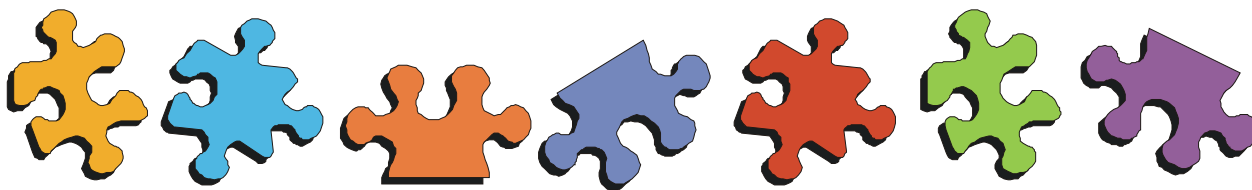
kou, kde děti předvedly nejen svou šikovnost, neboť dárečky musely být vlastnoručně vyrobeny, ale hlavně to, že jsou dobrými kamarády, kteří si umí navzájem udělat radost.

Ve čtvrtek 9. prosince 2014 jsme se moc těšili na naši návštěvu – pana Miloše Zabloudila a studenty Lucii a Ondru, protože jejich první čtení u nás ve Slavkovicích se nám tehdy moc líbilo. S čím přijeli tentokrát?

Pro nás neznámý autor Friedrich de la Motte Fouqué napsal povídku Mužíček Šibeníček a pan Zabloudil ji trochu upravil pro naše malé posluchače. Po chvíli předčítání a povídání jsme byli vtaženi do prožívání strastiplného osudu mládence Richarda a jeho trápení se zlým skřítkem Šibeníčkem v láhvi. Malí i větší školáci se stali součástí děje – jeden byl Richardem, další vojákem či krásnou Lukrécieí, počítali dukáty a opakovali důležité dialogy, ztvárňovali duchy i nebezpečně hlubokou studnu...

Naštěstí nakonec s Richardem všechno dobře dopadlo - svou chytrostí a také s pomocí přátel se Šibeníčka zbavil. Potleskem a dárečky jsme poděkovali za příjemně strávený podvečer a hned se začali těšit na příště...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 79 – leden 2015

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Kateřina Brožová, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová
Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 79 vyšlo 26. ledna 2015 v nákladu 35 výtisků